

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma de Mallorca.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Adreça d'Internet:

http://www.eltemps.cat
Correu electrònic: eltemps@eltemps.net
Subscripcions: 902 131 025.
subscriptions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Director: Àlex Milian.

Coordinador: Jaume Monzó.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redac-*
ció), Gemma Aguilera, Lluís Bonada, Xevi Camprubí i
Gemma Morales (*secretària de redacció*).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Vanesa
Prieto (*maquetació i gràfics*).

Ribriques: Francesc-Marc Álvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyís, Muriel Casals, Josep M. Colomer, Agustí
Colomines, Martí Domínguez, Fabià Estapé, Jaume
Fàbrega, Llibert Ferri, Josep Gifreu, Àlex Gorina,
Manuel S. Jardí, Alfons Llorenç, Julio A. Mañez, Glòria
Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-Colell, Joan F. Mira,
Joan Nebot, Roger Palà, Marta Pessarrodona, Josep
Ramonedà, Jordi Riba, Ferran Sàez Mateu, Francesc
Sanuy, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa,
Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Tomàs Alcoverro (*Beirut*), Mònica
Bernabé (*Kabul*), Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscou*), Joan Canela (*Johannesburg*), Jordi Carreras
(*Nova York*), Macià Claramunt (*Castelló*), Miriam
Diez (*Ciutat del Vaticà*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*),
Erena Calvo (*Rabat*), Carlos G. Cano (*El Salvador*),
Ricard González (*Washington*), Joan Antoni Guerrero
(*Andorra*), Pere Habet (*Catalunya Nord*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Iris Mir (*Pequín*),
Jordi Mumburú (*Roma*), Federico Rivas (*Buenos Aires*),
Anna Sàez (*Lleida*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma
C. Serra (*Berlín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernández, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluc Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: David Egea, Carme Geronès, Mercè
Ardiaca, Blanca Juan i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262. Margalida Mateu (Palma). Tel.: 971 720
763

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldaia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímico, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Ocultació de dades

El Ministeri de Defensa espanyol ha decidit d'endur-se tots els arxius militars de la postguerra que es conservaven a València, Alacant i Castelló per centralitzar-los en un lloc encara indeterminat, que podria ser Madrid, Guadalajara, Àvila o Segovia. L'argument és que així serà digitalitzat i tothom hi podrà tenir accés.

En realitat, aquest trasllat implica una interrupció de la feina que els historiadors provaven de fer sobre aquests arxius. Diversos grups d'investigadors –sumen més de trenta persones– que treballaven amb aquests papers –o havien demanat de treballar-hi– ara veuen com l'exèrcit espanyol carrega camions per endur-se'ls lluny, centralitzar-los vés a saber on i digitalitzar-los vés a saber quan. L'efecte immediat d'aquesta decisió és que els historiadors locals, els arrelats al coneixement històric de la postguerra en un indret concret, els qui podien interpretar millor aquests arxius són privats de l'accés a les fonts documentals que han estat anys tancats amb pany i clau.

Ara que la societat s'ha posat d'acord que la recuperació de la memòria és vital per a entendre la història i retornar un mínim de dignitat a aquells qui el franquisme va maltractar, arrossegat o executar; ara que les famílies de les víctimes alcen el cap i reclamen allò que els pertoca –la dignitat i els ossos dels seus familiars–; ara el Ministeri de Defensa fa servir matusserament l'argument d'un arxiu dispers per fer una nova versió de l'arxiu de Salamanca, un segon espoli de la documentació històrica recent.

És evident que els arxius s'han de digitalitzar i permetre-hi l'accés a tants experts, neòfits i ciutadans com es vulga. Però això, a l'era d'internet, no pot fer-se centralitzant tots els documents en un lloc i començant la feina de zero, si d'aquesta manera s'interromp la feina de recerca sobre aquests mateixos arxius. La digitalització és possible respectant l'existència dels arxius locals existents, perquè a l'era del coneixement (a la *societat xarxa*) la tecnologia ho permet –i fins i tot ho recomana. La idea d'aplegar-ho tot en un lloc, quan encara no s'ha decidit a quin espai concret de quina ciutat concreta s'instal·larà –sobre tot plegat el ministeri guarda un misteriós silenci– implica que passaran anys abans no els troben un lloc, es constitueixi un equip capaç de digitalitzar-ho i arxivar-ho correctament i, finalment, siguin accessibles als historiadors valencians o balears.

La decisió d'endur-s'ho tot a Madrid esdevé, ara mateix, una ocultació de dades en el macrojudici al franquisme que prepara la Història. El Ministeri de Defensa espanyol, responsable d'aquesta actuació, haurà de donar explicacions d'un trasllat que entrebanca la investigació sobre els crims de la postguerra.

Als nostres lectors

La decisió del ministeri de Carme Chacón de desfer tots els arxius militars existents i centralitzar-los no se sap on mereixia una explicació. Us expliquem què cercaven i què podien trobar els historiadors valencians entre la paperassa i quins eren els seus projectes per a recuperar la memòria de la postguerra. I quins són els arguments que Defensa fa servir per a aquest últim argument.

A més, ens endinsem en una xarxa social virtual que ha esdevingut un fenomen social real: el Facebook, els pros i els contres, els perills –i les oportunitats que obre a activistes, empresaris i polítics.

Àlex Milian
amilian@eltemps.net